

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Prokuratora Regionalnego w S.
przeciwko R.D. i „G.” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.
o ustalenie nieważności umowy,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 18 września 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego R.D.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].
z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...]. radcy prawnemu A.B. tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu R.D. w postępowaniu kasacyjnym kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na potrzebie wykładni przepisów art. 29 ust. 3b pkt 1 ustawy z 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa w zw. z art. 58 § 1 k.c. w kontekście oceny czy przepisy te uniemożliwiają rozporządzenie na rzecz innej osoby nabytą od Skarbu Państwa nieruchomością.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Skarga nie zawiera w zasadzie odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania odwołując się jedynie do uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Ponadto wbrew twierdzeniom skarżącego w sprawie nie stwierdzono, że przedmiotowa umowa zlecenia była sprzeczna z prawem, a jedynie, że w jej wyniku doszło do obejścia przepisów ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa. Skarżący powołuje się zaś jedynie na fakt, że w jego ocenie nie zachodziła sprzeczność z tą ustawą, gdyż pozwany miał prawo brać udział w postępowaniu przetargowym. Tym samym należy uznać, że zarzuty skargi i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pozostają zupełnie poza poczynionymi w sprawie ustaleniami faktycznymi i prawnymi.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Pełnomocnikowi powoda z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 16 ust. 4 pkt w zw. z § 8 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1715 ze zm.).

jw